

dobama je postala bojni klic huzitov. Ko je videl češki kralj Vencel, kaj vse je rodil Husov nastop ter smrt, ga je zadela kap radi razburjenja. Njegove mu bratu Sigismundu kot pravemu dediču češkega prestola je odreklo plemstvo priznanje. Vodja Čehov Janez Žižka je zgradil trdnjavo Tabor. Izbruhnile so huzitske vojne, ki so trajale od leta 1419 do 1436. Čehi so potolkli večkrat kraljeve čete ter ropali in morili po sosednih pokrajinah.

Huziti so postali republikanci, zavrgli so celo upravo Cerkve, v kolikor ni razvidna iz svetega pisma, spoved, svete podobne in so skušali odpraviti po vzgledu današnjih komunistov tudi zasebno lastnino. Huzitska verska ločina se je končno izpozabila po nekaterih privržencih tako daleč, da je zavrgla celo Najsvetejši zakrament in so hodili nekateri posebno zagrizeni huziti nagi okrog.

Kljub dolgoletnim oboroženim nastopom ni bilo mogoče ukrotiti huzitov nasilnim potom. Cerkev je pomirila posebne krivoverce mirnim potom leta 1436. Po spravi s Cerkvijo je bilo huzitom dovoljeno: Prejem svetega obhajila pod obema podobama pod pogojem, da vsakdo veruje, da je pričujoč Kristus pod vsako podobo. Smrtni grehi, posebno očiti, se naj kaznujejo po božjih zakonih ter po nauku svetih očetov, a le od strani oblasti. Božja beseda se naj oznanja prosto, vendar le od oseb, ki so za to pooblašene od Cerkve. Cerkev ima pravico do posesti, tudi duhovščini se prizna osebna last, vendar cerkveno posest smejo opravljati duhovniki le kot oskrbniki. Čehi se niso držali teh mirovnih točk in je prišlo še večkrat do uporov ter nemirov. Še le katoliškemu poljskemu kralju Ladislavu se je posrečilo leta 1450, da je pomiril toliko let z ognjem in mečem razburkano Češko v cerkvenem ter političnem oziru.

Leta 1450 je bila ustvarjena iz preostankov huzitov organizacija čeških in moravskih bratov. Ta verska ločina (sekta) je učila, da obstoji Cerkev le iz izvoljenih ter v naprej za zveličanje določenih, tajila je Kristusovo pričujočnost v Najsvetejšem zakramentu ter zavrgla molitev za pokojne. Češki in moravski bratje so se združili leta 1604 s kalvinci (protestanti).

Razven Wiclifa in Husa so se pojavili skoro istočasno tudi po drugod bojevnik proti Cerkvi ter njenim naukom, a njihovi nastopi niso rodili daleč toliko zla nego pogubonosni nauki zgoraj imenovanih dveh krivovercev.

*

Papež bo sklical kardinale na tajno sejo, ki bo 30. junija. Na seji bodo imenovani novi kardinale, ker je umrlo v zadnjem času več kardinalov.

Kdor si želi cene in dobre obleke naj se oglasi v konfekcijski in modni trgovini

ZIGA WEISS
Celje-Gaberje 591 II

NOVICE

Železniška lokomotiva je odpovedala v soboto, dne 31. maja na progi v Žerovincih pri osebnem vlaku. Na pomoč je moral prispeti stroj, ki je vlekel vlak iz Murske Sobote v Maribor.

Silna neurja so obiskala v nedeljo, dne 1. junija Prekmurje. Nevihte in neurja so povzročila upostošenja v Dobrovniku, Fokovcih, Vučji gomili do Cankove. Znatno je poškodovan most pri Dobrovniku.

Strelna je udarila dne 2. junija med hudim nalivom v nove hleve posestnika Vehovarja na Videžu pri Slovenski Bistrici. Ker ni bilo sena na podstrešju, se je domačim posrečilo, da so ogenj udušili. Strelna je raztrgala le del strehe in oplazila v hlevu telico, da so jo morali zaklati.

Čudno tele. Na Humu pri Ormožu je povrgla krava 3. junija tele (teličico), ki je imela dva gobca, štiri oči, dve ušesi in dve čeli. Nestvor je bil pravilno razvit in živ. Da so oteli kravo, so morali teletu glavo zasukati tako, da se je zadušilo.

Zadružna Samopomoč v Mariboru, Miklošičeva ulica 2 javlja vsem članom 4. oddelka, da je umrla dne 29. aprila 1930 članica tega oddelka gospa Marija Beranič, prevžitkarica iz župnije Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Rajna je bila članica, naj počiva v miru! — Četudi je bila rajna le dober mesec dni članica društva, in ni bilo društvo v smislu pravil, ki določajo, da mora biti vsakdo član društva vsaj pol leta, da dobi podporo, zavezano izplačati kako podporo, je vendar izplačalo sinu prav lepo podporo. Društvo je v tem prvem slučaju smrti pokazalo, da je občekoristno podporno dru-

štvo namenjeno za kmečko prebivalstvo na deželi.

Zadružna Samopomoč v Mariboru, Miklošičeva ulica 2 ima v večini okrajev svoje zastopnike, sprejme pa še zastopnike za nekatere okraje, kakor na primer Posavje, okraj Laško itd. Kdor želi prevzeti zastopstvo, naj se obrne na društvo, ki mu bo dalo vsa natančnejša pojasnila.

Avtobus Celje—Dobrna vozi odslej petkrat dnevno tja in nazaj. Vsled nepričakovanega navala se je morala že sedaj otvoriti peta proga z odhodom iz Dobrne ob 14.50 in prihodom v Celje ob 15.40, kjer ima zveze na oba osebna in na brzovlak proti Ljubljani in Zagrebu ter z odhodom iz Celja po prihodu vseh treh vlakov ob 16.15 in s prihodom v Dobrno ob 17.05. Kdor ima tiskan vozni red, naj ga v tem smislu popravi.

Požar v Škalah pri Slovenjgradcu. Dne 3. junija krog pol šeste ure zjutraj je izbruhnil požar v Škalah pri Slovenjgradcu pri posestniku Francu Špegu. Vzrok požara so bile najbrž saje v dimniku, ki so se vnele v stanovanjski hiši, ko je zakurila gospodinja v peč za peko kruha in kuho svinjske krme. Prevžitkarju Kuplen, ki je sostanovalec, je zgorela ob tej priliki obleka in 1250 Din gotovega denarja. Na podstrešju je uničil požar večje količine masti in pšenice. Požarnim brambam iz Velenja ter Družmirja gre zahvala, da se ni razširil ogenj iz hiše še na gospodarsko poslopje, ki je v neposredni bližini.

Pežar zahteval človeško žrtev. — Iz Poljčan smo prejeli to-le poročilo: V nedeljo, dne 1. junija je udarila strelna v Prešernov vinski hram v Cerju pri Poljčanah Ker sta bili poleg kleti in prešnice še dve sobi ter kuhinja pri viničariji, je bila doma 37 letna mlasta viničarjeva hči Mima. Bila je ob času udara strele sama doma in jo je zadušil dim od slame, ki je bila pri-

Najlepše darilo za birmance je lep molitvenik!

Velika izbira molitvenikov v
Tiskarni sv. Cirila v Mariboru

Koroška cesta 5

Aleksandrova cesta 6

Naslov molitvenika	Rdeča obresa	Zlata obresa
	DINARJEV	
Ključek nebeški	15	20
Moj tovariš	16	20
Češčena Marija	14	16, 17, 18, 41, 45
Rajski glasovi	—	23, 24, 25, 26, 39, 53, 56
Kviška sreča	—	16, 17, 18, 23, 40, 42
Slava Bogu	7	14
Za Jezusom	13	26
Pri Jezusu	9	30, 42
Oče naš	—	26
Kam greš	8.50	24, 34
Sv. Pomlad	7.50	11, 14, 20, 28
Angelček	6	10, 12, 16, 19, 23, 33
Življenje mojega življenja	11	16, 20, 23, 35
Marija Pomočnica	11	14, 20
Reši svoje dušo	11	14, 20
Družbenik Marijin	16	22, 44
Beseda življenja	22	30
Sv. Anton Padovanski	24	28, 48

pravljena za vez in ki se je vnela po udaru. Viničarija je pogorela s krasno prešo vred do golega zidovja. Vino v dobro obokani kleti je ostalo nepoškodovano.

Vola je ukradel. Iz zaprtega hleva je bil ukraden v Podgorju pri Šoštanju posestniku Kotniku tri leta stari vol. Par dni zatem je prignal vola neznanec k posestniku Novšaku v Zavodnji in ga ponujal na prodaj. Ker ni imel živinskega potnega lista, Novšak vola ni kupil in tat se je napotil v svojo občino po potni list. Za ukradenega vola je zvedelo orožništvo, ki je uzmoviča prijelo, ko se je vrnil k Novšaku s potnim listom.

Radi dekleta. Dne 31. maja zvečer je prišel Elsbacherjev hlapec Ant. Krajnc s svojo zaročenko Francko Drobnetovo v Resnikovo gostilno v Marija gradu, kjer se je nahajalo več že vinjenih fantov, med njimi tudi Karel Gaberšek iz Zabraža. Ti so takoj začeli izzivati Krajnca in mu hoteli s silo odvesti dekleta ter ga spraviti v svojo družbo, čemur pa se je dekle ustavilo. Krajnc je, da se izogne pretepu, zapustil z dekletom gostilno in odšel proti domu. Gaberšek in dva brata Cverleta pa so mu sledili in ga je Gaberšek, ko ga je dohitel, udaril s kolom po hrbtu. Da se ubrani, je Krajnc potegnil žepni nož in zamahnil okrog sebe, pri čemer je Gaberšeka zadell z ostrino v vrat in mu prerazal žilo odvodnico. Hitra zdravniška pomoč in prevoz v Celje v bolnico sta mu rešila življenje.

Utopljenca so potegnili iz Savinje. V Rimskih toplicah so potegnili v pondeljek, dne 2. junija iz Savinje truplo Jurija Žličarja iz St. Jurja ob Taboru, ki je ponesrečil pri prevozu preko Savinje, kakor smo poročali v zadnji številki.

Bruhanje ognjenika Vezuva. Točno leto dni po lanskem izbruhu v dneh od 2. do 6. junija je pričel Vezuv te dni ponovno bruhati.

Čudo — daru za jezike. Naravnost čudesno nadarjenost za tuje jezike je imel letos umrl Nemeč Emil Krebs. — Rojen je bil kot sin preprostega tesarja v šlezjski vasi Esdorf. Kot sedemletni ljudskošolar je prišel v šolski knjižnici do nemško-francoskega slovarja. Po par mesecih je že pozdravil učitelja v francoščini. Izredno nadarjenega dečka so poslali v gimnazijo v Schweidnitz. Ko je končal 17 let, je govoril 12 jezikov. Na očetovo željo je študiral v Berlinu pravo in obenem obiskoval na visoki šoli oddelek za tuje jezike. Ker je že govoril tedaj toliko jezikov, so mu svetovali, naj se loti

kitajščine, ki je najbolj težavna. Po preteku dveh let je bil že popolen Kitajec v pismu ter besedi, da, celo razna narečja je poznal. Leta 1893 z 21 leti je bil dodeljen nemškemu poslanstvu kot tolmač. Zgodilo se je, da je prejela kitajska vlada od mongolskega plemena, ki se je osvobodilo leta 1912, pismo, kojega pisave ter vsebine ni znal razbrati nobeden kitajski učejak. Obrnili so se na Krebsa, ki je dokument urno prečital. S Kitajci iz pekinške okolice se je razgovarjal v raznih narečjih tako dobro, da mu ne bi bil nikdo prisodil, da ni rodom Kitajec. Po izbruhu svetovne vojne je moral ostaviti Peking in se je preselil v Berlin v zunanje ministrstvo, kjer je ne- prestano nadaljeval jezikovne študije. V občevanju je bil redkobeseden ter zadirčen in najrajši sam pri knjigi. V svoji delavni sobi je imel le eden polamanl stol, na katerem je sedel sam in je moral vsak obiskovalec pri razgovoru z učenjakom stati. Svoje žene se je znebil pri študiju s tem, da jej je začel čitati kake indijske ter druge knjige in hvaliti lepoto kakega prav izredno tujega jezika. Ko je umrl 2. aprila 1930 v starosti 62 let, je popolnoma govoril ter pisal 59 jezikov, nad 100 jih je razumel, čital in prestavljal.

Ženska, ki je umrla dvakrat. Znameniti kirurg v Parizu dr. Bouchon je zabeležil te dni v časopisju to-le: »Avtomobil je povozil žensko, katero so prepeljali v bolnico mrtvo. Hitro sem jej odprl oprsje, da sem prišel do srca, ki je imelo dolgo raztrgano rano, radi pritiska teže avtomobila. Ženska ni dala nobenih znakov življenja. Hitro sem zašil rano in začel masirati srce, ki je začelo oživljati in z njim tudi žile. — Posrečilo se mi je žensko spraviti k življenju za 35 minut, a je nato umrla radi stisnjenja jeter.« Kirurg je mnenja, da toliko ljudi s prebodenim ali prestreljenim srcem ne bi umrlo, ako bi bila takoj po ranjenju pri rokah kirurški pomoči.

Redek narodoslavni pojav. Na ogromnem otoku Nova Zelandija pri Avstraliji so prvotni prebivalci Maori. Pri ljudskem štetju leta 1825 so našli maorov 100 tisoč duš. Leta 1874 45 tisoč, leta 1896 le še 39 tisoč. Novoze- landska vlada se je začela brigati radi izumiranja prvotnega plemena in res tudi dosegla, da so Maori od leta 1900 v stalnem naraščanju glede števila. — Danes jih je že 60 tisoč, so čisto kultivirani in nekateri v najvišjih uradniških službah. Celotno prebivalstvo po avstralskem morju in na tihooceanskih otokih je v izumiranju, izvzemši

Maore na Novi Zelandiji in Novokaledonce.

Praznoverje na Kanarskih otokih. — Oddaljenost od omikanega sveta je na teh otokih, ki ležijo v Atlantskem Oceanu, zapadno od afriške obali, imela na versko mišljenje njih zapuščenega prebivalstva polagoma tak učinek, da se je njih prvotna krščanska vera izpremenila v nekako mešanico, katera zdaj obstoja iz ostankov krščanstva, spiritizma, v pretežni večini pa iz praznoverja. Na račun tega potvorjenega verskega naziranja se pripisuje grozni čin, ki ga je izvršila v neki mali vasi na otoku Tenerifi družina, po imenu Valido. Živih članov v družini je bilo pet, starši in tri hčere. Med svoje družinske člane pa so še vedno šteli tudi sina Ferdinanda, ki je sicer umrl pred letom dni, a ga je družina, vdana praznoverskemu spiritizmu, še vedno smatrala kot del sebe, češ, da lahko občuje z njegovim duhom. Ta misel se je tako utrdila v njihovih glavah, da so nazadnje v resnici bili prepričani, da umrli občuje z njimi. Neke noči se je baje duh prikazal nekemu družinskemu članu, skoraj gotovo v sanjah, ki jih je rodila razgreta domišljija, in javil, da drugače ne bo rešen s kraja teme, razen, ako se ena izmed sester zanj ne žrtvuje. Takoj drugo jutro so nato sestre žrebale med seboj, in žreb je zadel najmlajšo, 16 letno Kalendarijo, ki je tudi brez obotavljanja bila pripravljena vzeti žrtev na se. Ostali sestri in starši so jo nato slekli, privezali k postelji in jo s spletenimi vrvmi pričeli bičati. Pri tem delu so izmenjevali drug drugega, dokler ni po šesturnem trpinčenju uboga žrtev, ki je vse vdanoprenašala, končno izdihnila. Ko je policija zvedela za zadevo, je vso družino aretirala.

Obesili napačnega moža. Kakor se poroča iz mesta Ahualulco v Mehiki, je v tamkajšnji okolici četa oboroženih mož ponoči zasledovala nekega bandita. Pri tem je ujela nekega možkega, o katerem je domnevala, da je tisti, ki ga iščejo. Proces je bil kratek in nesrečneža so obesili na prvo drevo. Z grozo so pa drugo jutro ugotovili, da je mož, ki so ga obesili, ne iskani bandit, pač pa obče spoštovani državljani, ki je v svojo nesrečo bil nekoliko podoban banditu in mu je bilo tudi ravno tako ime.

S steklim psom nad tekmeča. Mehikiški listi poročajo o dogodku, ki je brez dvoma vrhunec zlobe ljubosumneža. Neki Croceo iz Guadalajare se je rešil tekmeča pri svoji znanki na silno krut in brezsrčen način. Privezal je psa na verigo ter mu nekoliko dni v največji vročini ni dal vode, da je nesrečna žival obolela na steklini. Nato je prežal na svojega tekmeča in spustil psa v trenutku, ko je mimo hiše prišel Pablo Carmona, njegov srečnejši tovariš pri gospodični Roziti. Pes je seveda popadel in ogrizel Carmono in ta je tudi podlegel grozni bolečini. Policija je nekaj zasumila in zaprla Crocía. Zločinec je v ječi priznal svoje grozno dejanje.

Tudi v Zedinjenih državah je jako občutna brezposelnost. V Chikagu je

Vse društvene knjižnice

ki so znale vpeljati Karl Mayove spise, poročamo, da te knjige ljudje izredno radi čitajo. Prva knjiga „KRIŽEM PO JUTROVEM“ obsega štiri zvezke, vsak stane Din 13.—, celotna knjiga vezana polplatno Din 65.—, celoplatno Din 70.—. Druga knjiga „PO DIVJEM KURDISTANU“ do sedaj izšla dva zvezka po Din 13.—. Naroča se pri

TISKARNI SV. CIRILA V MARIBORU

ZVEČER za namakanje

ZJUTRAJ za izkuhavanje

Schick

Schick

ŽENSKA HVALA

TERPENTINOVO MILO

pa je pranje gotovo!

729

neki neznan moški pustil malega otroka dvema ženskama v Lincoln parku. Moškega so po naključju našli in seveda postavili pred sodišče. Njegova izjava pa je tako ganila sodnika, da se je odločil, odložiti obravnavo. Kakor je moški izpovedal, se ni nameraval popolnoma odpovedati otroku, ampak mu samo pomagati. Lačen otrok je jokal, v hiši pa ni bilo niti novčiča, da bi mu kupili mleka. Nosil je nato otroka v več sirotišnic, a povsod je bilo tako napolnjeno, da ga niso več mogli prevzeti. Tako se je odločil za skrajnost in je oddal otroka neznan ženski, o kateri je upal, da mu bo dala jesti.

Vse cenjene čitatelje opozarjamo na prilogo, ki smo jo priložili zadnji številki našega lista, prospekte za nakup srečk državne razredne loterije tvrdke A. ARNUŠ-ANTONJEVIČ — Beograd, Knez Mihajlova 48.

*

Poleti na severni in južni tečaj

V naslednjem hočemo podati kratek pregled, kako se trudi človek od leta 1897 do danes, da bi raziskal ter odprl svetu neznan ter nepregledno obširna morja ter pokrajine krog severnega ter južnega tečaja. Sledeči seznam pa vsebuje le letalne poskuse in sicer:

Leta 1897 se je podal Andre z dvema tovarišema v balonu »Oernens«, ki je imel prostornine 4.500 kubičnih metrov iz Spitzbergov proti severnemu tečaju. Balonska ekspedicija je izginila bogznanj kje in nikdo ni več slišal o njej.

V letih 1907/9 se je poslužil Wellmann zračne ladje, ki se je dala voditi in vsebovala dvigalne moči 9.000 kg. Poskusi so se vršili s Spitzbergov, a so se ponesrečili in so jih prekinili. Te ekspedicije se je udeleževal tudi znani nemški grof Zeppelin in več drugih strokovnjakov. Prepričali so se tedaj, da zračna ladja na motorni pogon ni za vožnje po najbolj severnih krajih.

Leta 1914 se je dvignil na vodnem letalu ruski lajtnant I. Nagurski od Novaje Semlje in letel v avgustu proti severnemu tečaju. Dosegel je 76° 20' severne širine.

Leta 1923 se je odpravila proti severu letalska ekspedicija, ki je hotela pomagati pri Nobilevem ponesrečenju izginulemu Amundsenu. Pri ekspedici-

ji s tremi Junkerjevimi letali sta bila Švicar Mittecholzer in Nemeec Neumann. Preletela sta v krogih ledenike Spitzbergov, napravila pot 1000 km in dosegla 80 stopinj severne širine.

Leta 1924 se je odpravila na letalska raziskovanja severnih krajev Amundsenova ekspedicija. Z ladje »Maud« je letel pilot Dabl med Wranglovim otočjem ter Sibirskimi otoki.

Leta 1924 se je mudila na Spitzbergih angleška ekspedicija, katere so se udeležili znanstveniki z vseučilišča v Oxfordu. Raziskovalci so se pečali z merjenjem.

Leta 1924 je letel še danes znameniti ruski letalec Čuhnovski iz Novaje Semlje preko Karskega morja.

Leta 1925 se mudil na severu Mac Millanova ekspedicija s piloti: Byrd, Schur in Reben. Leteli so na treh ameriških aeroplanih iz Etoch na zapadni Grölandiji preko ledenikov in dosegli 79 in pol stopinje severne širine.

Leta 1925 se pojavi Amundsen Elhworth ekspedicija s šestimi udeleženci in dvema Dornier aeroplanoma. Dvignili so se v zrak v Kingsbay preko Spitzbergov in dosegli 87° 23' severne širine. Morali so pristati, ker se je pokvarilo eno letalo in vsi so se vrnili v enem aeroplanu po 26 dneh. Pri tej priliki je zmeril Elhworth morsko globokočino 3750 metrov.

Leta 1925 sta poletela Rusa Čuhnovski in Kalvica iz Leningrada na Novajo Semljo ter nazaj.

Leta 1926 letita Amerikanca Wilkins in Eielson iz Feierbanksa na polutoku Alaska preko rta Barrow in dosežeta 74 stopinj severne širine.

Leta 1926 je preletel znani ameriški letalec Byrd na fokerju iz Spitzbergov severni tečaj in se je tudi srečno vrnil.

Leta 1926 imamo znamenito Amundsen-Elhworth ekspedicijo na zračni ladji »Norge«. Tokrat je bil prvič zraven italjanski general Nobile. Zračna ladja je vsebovala 18.500 kubikov. Ekspedicija se je dvignila v zrak v Kingsbayu preko Spitzbergov — severnega tečaja in se spustila srečno na zemljo na severo-ameriškem polutoku Alaska. Tokrat je preplula prvič zračna ladja severni tečaj.

Leta 1926 je preletel ob priliki lova na divje pse Rus Babuškin Belo ter Barantovo morje.

Leta 1926 leti ruski pilot Kalvica iz Sibirije preko Wranglovega otoka in nazaj.

Leta 1926 leti Rus Galysch in Krasnojarska ob Jeniseju do Dudinke (68 stopinj severne širine).

Leta 1927 je na pozorju ameriška Detroit ekspedicija s pilotoma Wilkins in Eielson od alaska rta Barrow ter izmerijo morsko globino 5.440 metrov.

Leta 1927 vidimo tudi rusko severno ekspedicijo pod vodstvom Krasinskega z dvema aeroplanoma. Ekspedicija je napravila več poletov od rta Severny (sibirski obal) do Wranglovega otočja in nazaj.

Leta 1928 letita Wilkins ter Eielson od rta Barrow na Alaski preko severnega tečaja na Spitzberge v 20 urah.

Leta 1928 je napravil znani Nobile na zračni ladji »Italia« iz Kingsbaya tri vožnje. Zadnja je bila preko severnega tečaja in na povratku je prišlo do znanega ponesrečenja, pri katerem je bilo ob življenje osem mož. Ekspedicije so se udeležili med drugimi znanstveniki ter učenjaki: Bechounek, Malmgren in Petremoli.

Leta 1928 imamo rešilne letaske ekspedicije, ki so se trudile, da bi rešile s plavajočega ledu Nobileve ponesrečence. Pri iskanju Nobileve skupine je smrtno ponesrečil Amundsen in oba francoska pilota na francoskem vodnem letalu »Latham«. Ponesrečencem so hiteli na pomoč Rusi z dvema ledolomilcema »Krasinom« in »Malyginom«. Iz »Krasina« je delal polete ruski pilot Čuhnovski in odkril ter rešil z leda Italjana Zappija in njegovega onemoglega tovariša. Šved Lundborg je rešil na letalu generala Nobile. Ob tej priliki se je lotil brezuspešnih letalskih rešilnih poskusov Italjan Maddalena iz Tromsø preko Spitzbergov.

Leta 1928 sta bila v ruski letalski ekspediciji pod Krasinskim pilota: Wolynski in Koschelew. Polet se je vršil iz Vladivostoka ob reki Amur — Petropavelsk na Kamčatki na Uelen in do rta Deschnew ob Severnem ledenem morju.

Leta 1928/29 je letel ameriški pilot Eielson 10. novembra 1928 iz Alaske